

כל מובטחי פרס: למי הבטיח שימעון פרס, מה ומתי ומה יצא מכל ההבטחות האלה — דפנה ברק חיברה רשימה זמנית

ציפני בנטשה

לאישגריר יעקובי מה פיתאום תקדים?

צינור בין ראשיהממשלה דאז, פרס, לבין מישרדהאוצר, שנשלט עלידי שר מוכשר אך קפריזי.

פרס, כך מרכלות הלשונות הרעות, היה מעוניין שאמוראי ימשיך להיות האיש שלו באו-צר, ולכן לא הצטער על אי-הצלחתו למנותו לנגיד.

לאייהמינוי ברקה התישעים היה אחראי גם השר אמנון רובינשטיין, שקיים על כך שיחה עם פרס, ואף הסביר את עמדתו במכתב אישי נרגש לאמוראי.

אמוראי, שהיה מעודכן על הקורה מפיו של פרס, כל עוד הקורה היה

להיות מועמד מיפלגתהעבודה לתפקיד שרהאוצר. בןשחר נטה לסרב, ונסע לחופשה לאילת. אז הבטיח פרס לנפתלי בלומנטל את התפקיד הרם מטעם המפלגה, ואילו לאמוראי הכי טיח להיות מועמד המפלגה לתפקיד סגנו של בלומנטל.

לפתעפיתאום שינה בןשחר את טעמו והסכים לשמש כמועמד המיפ-לגה לתפקיד הבעייתי. לבלומנטל הר צע לשמש כסגנו של בןשחר, ואילו אמוראי נותר מחוץ למישחק.

פרס ניסה אז לתמרון בין כולם ולהצטרף, וכך נולדה גם מחויבותו לאמוראי.

אמוראי טש עיניו במשך תקופה

שמור ליעקובי פעמיים, בארבע אוזניים: אתה המועמד שלי?

אווירת המשבר סביב המינוי נוצרה רווקא מצד פרס. אין זו הפעם הראשונה שבה מאוכזב יעקובי מפרס. לכן גם החליט הפעם לחתוך מהר ולהסיק מסקנות לעתיד. **במערכת הבחירות האחרונה הבטיח פרס ליעקובי את מישרת שרהתעשייההמסיים**

השמועה אומרת שבעוד שיעקובי היה סבור כי ההבטחה עומדת בעינה, ישב פרס בביתו של אישיהעסקים עזי ריאל עינב ו"סגר" את העיסקה לכניסת אריאל שרון לממשלתהאחרות, כבעל תפקיד זה.

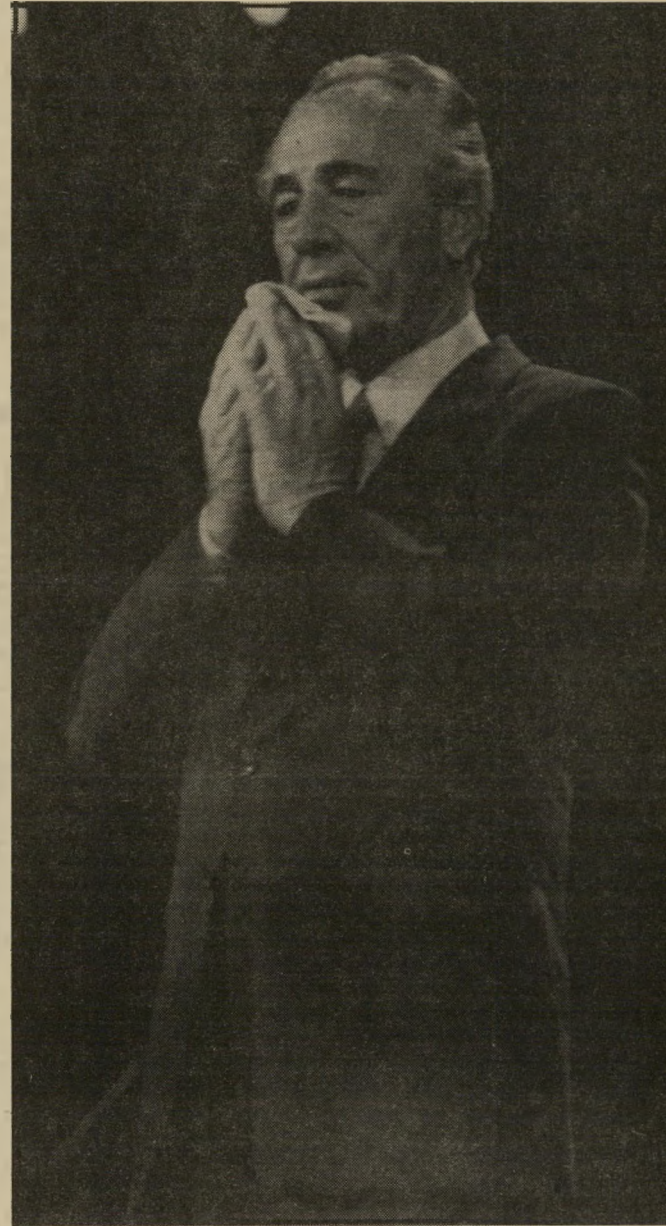
אחרי שיחתיהפיוס המפורסמת בין פרס ויעקובי, שתועדה עלידי מצלמתהטלוויזיה ושהתקיימה במיסעדה הסמוכה לביתמיפלגתהעבודה, הבי טיח פרס — ראשיהממשלה הנכנס — ליעקובי הבטחה נוספת: מינהל מקרקעישראל הנמצא בתחוםהשיפוט של מישרדהחקלאות, יעבור למישרדה כלכלהוהתיכונן, שבראשות יעקובי. פרס, כפי שהבטא יעקובי באוזני מ"קורבים, אף לא עשה את המאמץ הועיר ביותר לשם קיום ההבטחה.

פרס חש במצבורי המרירות אצל יעקובי כלפיו. אישיציבור סיפר שפי רס התבטא (עוד לפני פרשת השגריר)

בניגוד למשתמע מהצהרתו של מזכ"ל מיפלגתהעבודה, עוזי ברעם, ש"התבטא באחרונה בזכות כהונתו של יעקובי כשגריר ישראל בארצות-הברית, ויתר יעקובי לחלוטין על הרעיון. הצהרתו בדבר הסרת מועמדותו ל"תפקיד הנכסף היתה סופית, ובאה אחרי לבטים קשים. מאז הוא נרתם במישונה מרץ לפעילות מיפלגתית.

יעקובי מסייר בסניפי המיפלגה

השר גד יעקובי, כך מספרים, בישר בשעתו לידידו, חבריהכנסת אבא אבן, ששימעון פרס הבטיח לו שהוא מועמדו האחד והיחיד לתפקיד שגריר ישראל בארצות-הברית. אם כך, ענה לו אבן, לא תהיה שגריר! מה פתאום שפרס יקבע תקדים ויתחיל לקיים הבטחות?" מאז שזכה פרס בתואר ראשי-ממלא של ישראל, השתפר דימויו לטובה

ההבטחות,

לטובת מינויו, היה קצת פחות מעודכן לקראת הסוף — מינויו של מיכאל ברונו כנגיד בנקישראל.

גם הוא, כמובטחים אחרים, קיבל את הדברים באורח קשה במיוחד, במישור החברי יותר מאשר במישור הפוליטי. תחילה שקל עיתוי מתאים להתפטרותו, ואף חשב לעשות זאת אחרי הרדי טציה. אחריכך גילה פחות מעורבות כנעשה במישרדהאוצר. גם עתה, כש חזר לפעילותו הרגילה, הוא מתפקד יר

ארוכה לתפקיד נגיד בנקישראל. עוד במהלך מערכתהבחירות האחרונה, טרם מונה כסגן שרהאוצר, סיפר שזאת שאיתו. פרס אכן התחייב לע"שות הכל למינוי זה של אמוראי.

תקופתכהונתו של אמוראי כסגנו של יצחק מודעי במישרדהאוצר היתה תקופת פריחה ביחסים פסי-אמוראי, אמוראי שימש כ"אוזניים וכעניינים של שימון במישרדהאוצר, כפי שהתבטא לא פעם בשיחות פרטיות. הוא היווה

בשיחה פרטית עימו: "מה הוא רוצה ממני?"

אגב, השניים — יעקובי ופרס — לא שוחחו ביניהם על אשר קרה בפרשתהשגריר עד עצם היום הזה. **יוסף צ'חנובר: היועץ שי לא היה.**

כיום הוא יושביראש מועצת המניחים של בנק דיסקונט. הוא היה היועץ המישפטי של משה דיין. מכאן גם הקירבה בין פרס לבין צ'חנובר, הילה הדיינית עדיין מהווה דבק להיכרויות ולהבריות במפה הפוליטית העכשיווית.

כששהה צ'חנובר בארצות-הברית מטעם בנק דיסקונט, טיילן אליו פרס ושיכנע אותו להסכים להיות מועמדו לתפקיד היועץ המישפטי לממשלה. צ'חנובר לא התלהב מההצעה. לבסוף שוכנע והגיע ארצה.

ימים מעטים בלבד אחרי ש"נחת בארץ, הסתבר לו שנבחר יועץ מישפטי חדש לממשלה: יוסף חריש. לא זכור מאבק שי קדם לכך בענייניו של צ'חנובר.

לעומת זאת, ידוע על אישיות מישפטית נוספת שפרס גישש אצלה באותם ימים בדיוק, בנוגע לתפקיד הרם. ואולי גישש אצל "מועמדים" נוספים?

עדי אמוראי: שימון הבי טיח פעמיים.

היחסים בין פרס לבין אמוראי היו תמיד מצויינים. ניתן היה ללמוד זאת מהדרך הפמיליארית שבה היה אמוראי מבטא "שימון", בניגוד לשימוש האי רוני בכינוי זה הנפוץ כיום.

בעבר כבר התאכזב אמוראי מההבטחות של שימון. היה זה במערכת הבחירות הלפניאחרונה. אז הוצע לפרופסור חיים בןשחר

הנידחים ביותר ברחבי הארץ, והחל מכנס פורום קבוע של חברי הלישכה והמרכז של המפלגה.

אין ספק שיש כאן הצהרת-כוונות פוליטית ברורה, ואין גם ספק שהיערכות לקראת ההתמודדות על מניחיות המפלגה נובעת, בין היתר, מאכזבה אישית עמוקה מהמנהיג הנרי כחי. פרס.

יעקובי העמיד עצמו כמועד מד לתפקיד שגרירישראל בורשינגטון אחרי שפרס עצמו שיכנע אותו, בשיחות אישיות, שהיא הוא מועמדו האחד והיחיד לתפקיד.

לכן כגודל ההבטחה — כך גודל האכזבה.

פרס הגיש רשימה בת חמישה שמות של מועמדים לתפקיד, וזה באיחור בן כמה שבועות.

בניגוד לשמועות, באילו יצי חק שמור היווה את המיכשול למינויו של יעקובי, הבטיח

ללא היכר, ונדמה כי גם אייהאמינות שרובה במשך שנים בתדמיתו נחלשה. כלפי הציבור הרחב, החל פרס מסתמן כמנהיג בעליהישגים, פופולרי ואף אמין.

למרבה האירוניה, דווקא בתקופה המוצלחת ביותר של חייו — ראשונה הממשלה — איבד פרס כמה אנשים, שהיו קרובים אליו במשך השנים הפחות-מוצלחות של חייו, אנשים מרגישים כי נתנו ונתנו לו, והם עצמם לא זכו במאומה, פרט להבטחות, הכ"חות, הבטחות.

אחד מהם התבטא השבוע במרירות: "האיש הזה (פרס) פשוט משוכנע שכולם חייבים לו בלייטוף, ואילו הוא לא חייב מאומה לאף אחד..."

הנה כמה מהאנשים שאמרו "שימון הבטיח לי" ושנתורו כשבלבים מישקע של מרירות ותיסכול — בלי הג'וב המובטח, כמוכן.

גד יעקובי: השגריר שלא יהיה.

לא-יועץ צ'חנובר איד הוצעק מאמריקה?